

ντρέπομαι

ντρέπομαι, ρ. [<μσν. ντρέπομαι <αρχ. έντρέπομαι], ντρέπομαι·

- *δεν ντρέπεσαι το μπόι σου*; βλ. λ. [μπόι](#)·

- *δεν ντρεπούστε τέτοιου που 'στε*; λογοπαίγνιο με τη λ. πούστης, που συνήθως λέγεται ανάμεσα στην παρέα χάριν αστεϊσμού, με την έννοια δεν ντρέπεστε τέτοιου που είστε(;)·

- *ντρέπομαι για λογαριασμό σου*! βλ. λ. [λογαριασμός](#)·

- *σαν δεν ντρέπεσαι!* ή *σαν δεν ντρεπόμαστε!* απευθύνεται επιτιμητικά σε άτομο που ενεργεί με απαράδεκτο τρόπο και έχει την έννοια ντροπή σου(!): «σαν δε ντρέπεσαι, να συμπεριφέρεσαι μ' αυτόν τον τρόπο σε γέρο άνθρωπο!». Συνήθως η φρ. κλείνει με το λίγο λέω γω. Ο πλ. και όταν το άτομο αναφέρεται σε ένα άτομο. (Λαϊκό τραγούδι: **σα δε ντρέπεσαι**, *σα δεν ντρέπεσαι πονηρά τις νύχτες φεύγεις κι έρχεσαι*)·

- *σαν δεν ντρέπεσαι το μπόι σου*! βλ. λ. [μπόι](#)·

- *τον ντρέπομαι*, **α.** αισθάνομαι ότι δεν αξίζω τη συμπάθειά του ή την εκτίμησή του λόγω της κακής μου διαγωγής: «τον ντρέπομαι αυτόν τον άνθρωπο, γιατί ακόμη δεν αξιώθηκα να του επιστρέψω τα δανεικά που του είχα πάρει». **β.** αισθάνομαι σεβασμό σε κάποιον λόγω θέσης ή ηλικίας του: «όταν με συμβουλεύει ο παππούς μου δεν τον κοιτώ στα μάτια, γιατί τον ντρέπομαι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας